

СЕКЦІЯ 2**РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ
АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ ТА СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ****ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ****Бохонок А.А., здобувач вищої освіти групи БЗ/2****Миколаївський національний аграрний університет**

Регулювання – це форма державного впливу на економіку, при порушенні вимог, установлених законодавством, якої може бути застосована відповідальність. Воно спрямоване на певне звуження можливостей вибору того чи іншого варіанта поведінки [4].

Питання про раціональні межі втручання держави в економіку можна визначити так: держава має пом'якшувати негативні наслідки дії ринкового механізму, а при нагоді – усувати їх [1].

У ринковій економіці держава втручається в ринок настільки, наскільки це потрібно для стійкості, макроекономічної рівноваги та для забезпечення діяльності механізму конкуренції. В економіці можуть виникнути ситуації, які зумовлюються:

- неспроможністю конкуренції;
- неспроможністю ринку забезпечувати людей суспільними товарами;
- зовнішніми ефектами або наслідками дій, які не беруться до уваги людьми, що їх здійснюють (негативними (коли дії одного суб'єкта ринку завдають шкоди іншим) або позитивними (коли дії суб'єкта ринку дають благо іншим)). У значній кількості випадків зовнішні ефекти малопомітні на рівні приватної ініціативи та потребують корегування з боку державних і громадських структур.

Держава має виконувати функцію визначення зовнішніх ефектів і перерозподілу доходів, яку не може виконати традиційний ринковий механізм;

- неповнотою ринків (повний ринок забезпечує споживачів товарами, ціни на які перевищують витрати на їх виробництво);
- недосконалістю інформації;
- економічною нестабільністю [2].

На сучасному етапі модель змішаного регулювання національною економікою України можна окреслити такими аспектами:

- вона має гармонічно поєднувати антитоталітарний механізм соціального ринкового господарства та економічне макрорегулювання змішаної економіки;

- нова модель економіки має передбачати тривале функціонування сильного, державного та приватного секторів економіки, причому частка останнього повинна щорічно збільшуватись. Це свідчить про необхідність структурної перебудови не лише міжгалузевих комплексів, а й економіки країни загалом. При цьому переважання на початку державного сектора економіки не передбачає будь-яких пільг, переваг або виняткових прав, якими б користувались підприємства цього сектора;

- у найближчому майбутньому економіка України має бути лише змішаною, одним із критеріїв керованості якої буде суперечлива єдність порівняно жорсткого державного регулювання економіки та ринкового саморегулювання. При цьому послаблення та звуження сфери макрорегулювання має здійснюватися лише в міру становлення та посилення дії механізмів ринкового саморегулювання в його цивілізованих формах;

- посилення ринкової орієнтації та ринкових тенденцій у сфері ринкової економіки має здійснюватися із посиленням впливу держави в соціальній сфері. Будь-які спроби перейти до ринкового саморегулювання у сфері розподілу в країні з постсоціалістичною економікою є згубними;

– сьогодні у соціально-політичній ситуації економіка України має бути не сепаратистською, а унітарно-конструктивною з елементами регіонального самоврядування [2].

Таким чином, на механізм саморегулювання ринку не можна повністю покладатися. Потреба державного регулювання економіки має бути і вимагає термінового удосконалення за умови врахування сучасних аспектів господарювання. Інтеграція України до складу Європейського Союзу передбачає створення і використання як ринкових, так і суто державних інститутів, які забезпечать дотримання стандартів сталого розвитку. При цьому стає зрозуміло, що тільки таким шляхом можна забезпечити здорові суспільні відносини і гарантувати довгострокове економічне зростання та стабільність.

Список використаних джерел

1. Гайдуцький А. Аграрна реформа і нові можливості для залучення іноземних інвестицій. Економіка АПК. 2006. № 8. С. 3–12.
2. Іващенко А. Роль і функції держави у формуванні ринкової економіки. Проблеми науки. 2008. № 6. С. 52–54.
3. Ісаков М. Роль держави в регулюванні підприємницької діяльності в умовах ринкової економіки. Митна справа. Науково-аналітичний журнал 2012. № 1 (79). С. 354–360.
4. Саніахметова Н. Поняття державного регулювання підприємництва. Українське комерційне право. 2005. № 6. С. 10–17.

Науковий керівник – Олійник Т.Г. - кандидат економічних наук, старший викладач кафедри економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет